

Domov>Denarni zahtevki>Zavarovanje premoženja med postopkom uveljavitve terjatve v državah EU

francoščina

Izvirna jezikovna različica te strani [fr](#) je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Opozarjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice.

Swipe to change

Zavarovanje premoženja med postopkom uveljavitve terjatve v državah EU

Belgija

1 Katere so različne vrste ukrepov?

Namen ukrepov zavarovanja je zaščita pravic. V praksi lahko upniki uporabijo te ukrepe za zaščito pred tveganjem, da od dolžnikov ne bodo prejeli plačila. Če ukrepi zavarovanja ne zadoščajo, lahko sodišče odredi tudičasne ukrepe, ki imajo podoben učinek kot pričakovana sodna odločba v glavni stvari. Pravnomočna sodba lahkočasne ukrepe potrdi ali razveljavi.

Sodnik lahko odredičasne ukrepe ali ukrepe zavarovanja, ki zadevajo premoženje dolžnika. Za namen vračila dolgov velja načelo, da je dolžnik za vračilo dolga odgovoren z vsem svojim premoženjem (denarjem, pohištvo, nakitom in delnicami) in nepremičnim premoženjem (zemljiščem, stavbami in stanovanjem). Upnik lahko poseže tudi v terjatve dolžnika (dobroimetje in plače).

1.1 Ukrepi zavarovanja**A. Preventivni zaseg**

Vsak upnik lahko v nujnih primerih zaprosi sodišče za odobritev preventivnega zasega dolžnikovega premoženja, ki ga je mogoče zaseči (člen 1413 zakonika o sodiščih). Dolžnik ne razpolaga več prosto s stvarmi, za katere velja preventivni zaseg. To pomeni, da teh stvari ne more prodati, oddati ali obremeniti s hipoteko. Učinek tega odvzema pravice razpolaganja je zgolj relativen – je samo v korist upnika, ki je sprožil zaseg. Dolžnik je še vedno lastnik stvari in ohrani pravico do njihove uporabe.

B. Sekvestracija

Sekvestracija se izvede v obliki oddaje premoženja, ki je predmet spora, v hrambo, ki traja do pravnomočnosti sodbe (členi 1955 in naslednji civilnega zakonika). O sekvestraciji se lahko dogovorijo stranke (sporazumna sekvestracija) ali jo odredi sodišče (sodna sekvestracija). Za razliko od navadnega zavarovanja se lahko zaseg uporabi tudi za nepremično premoženje (člen 1959 civilnega zakonika).

C. Popis premoženja

Namen sestave popisa premoženja je določitev vrednosti zapuščine, skupnega premoženja zakoncev ali nerazdelnega premoženja več strank (člen 1175 zakonika o sodiščih) na zahtevo upnika, zakonca ali dediča. Osebe, ki zahtevajo sestavo popisa premoženja, lahko izberejo notarja, ki pripravi listino s popisom premoženja. Če dogovora ni mogoče skleniti, notarja določi sodnik mirovnega sodišča (člen 1178 zakonika o sodiščih). V primeru morebitnih sporov je pristojno mirovno sodišče.

D. Zapečatenje

Posledica zapečatenja premoženja je, da z njim ni več mogoče razpolagati. Kadar je treba zaščititi pomemben interes, lahko upniki, zakonec ali dediči zahtevajo zapečatenje premoženja, ki je del skupnega premoženja zakoncev, dedičine ali nerazdelnega premoženja (člen 1148 zakonika o sodiščih). Zapečatenje odredi sodnik mirovnega sodišča. Ta lahko na prošnjo osebe, ki je zahtevala zapečatenje stvari, upnikov, zakonca ali dedičev tudi odredi odpravo zapečatenja. Če se odprava zapečatenja izpodbija, odločitev o tem sprejme sodnik mirovnega sodišča.

1.2 Začasni ukrepi

Začasni ukrepi ali začasno izvršljivi ukrepi so ukrepi, ki se lahko prekličejo in niso dokončni. Odredijo se lahko v posebnih postopkih ali v postopkih odločanja o glavni stvari.

1.3 Začasna izvršba

Začasna ali predhodna izvršba je mogoča pod strogimi pogoji po izdaji sodbe, ki še ni pravnomočna. Z drugimi besedami, kadar še vedno obstaja možnost pritožbe ali ugovora zoper sodbo, je ta samo odraz ugotovitev in načeloma v tej fazi še ni izvršljiva. To ima lahko negativne posledice za stranko, ki želi uveljaviti obveznost, dogovorjeno z drugo stranko. V nekaterih primerih lahko tožnik zaprosi sodišče za odredbo začasne izvršitve sodbe. Eden izmed načinov začasne izvršitve je odreditev preventivnega zasega stvari v lasti dolžnika.

2 Pod katerimi pogoji se lahko odredijo taki ukrepi?**2.1 Postopek****A. Preventivni zaseg**

Posameznik, ki razpolaga s sodbo, lahko, tudi če je bila sodba izdana v tujini, naroči sodnemu izvršitelju, naj zaseže premoženje dolžniku po sodbi. Če posameznik ne razpolaga s sodbo, je za odredbo preventivnega zasega potreben sodni nalog. Arbiter ne more odrediti preventivnega zasega (člen 1696 zakonika o sodiščih).

Zahtevki se vložijo pri sodniku v postopkih zasega in se obravnavajo enako kot v postopkih začasnega zavarovanja (člen 1395 zakonika o sodiščih).

Obdobje med izdajo sodnih pozivov in nastopom pred sodiščem mora trajati vsaj dva dni, vendar se lahko v nujnih primerih skrajša.

Odvetnik enostransko zahtevo za preventivni zaseg predloži sodniku v postopkih zasega, ki lahko odobri odredbo preventivnega zasega. Sodnik v postopkih zasega mora sodno odločbo izdati v osmih dneh. Sodni izvršitelj mora sodno odločbo vročiti dolžniku skupaj z nalogom za zaseg, da se zagotovi, da je dolžnik z njo seznanjen.

Sodna odločba je po zakonu začasno izvršljiva, pravnomočnost in nemožnost pritožbe pa sta zgolj relativni. Sodnik v postopkih zasega lahko zaradi spremenjenih okoliščin kadar koli spremeni ali prekliče sodno odločbo. Takse za sodne izvršitelje določa kraljeva uredba z dne 30. novembra 1976 (Uradni list Belgije z dne 8. februarja 1977 („Moniteur belge/Belgisch Staatsblad“)).

B. Sekvestracija

V primeru sporazumne sekvestracije zadostuje veljavni dogovor med strankama in sodni nalog ni potreben. Sodno sekvestracijo pa mora odrediti sodišče.

V obeh primerih je upravitelj določen z dogovorom ali ga določi sodišče. Premoženje, ki mu je zaupano, mora upravljati z vso potrebno skrbnostjo za zagotovitev, da se to ohrani. Če se sekvestracija konča, mora vrniti premoženje. Upravičen je do plačila, kakor je določeno z zakonom (člen 1962(3) civilnega zakonika).

C. Začasni ukrepi

Začasne ukrepe je treba vedno zahtevati pred sodiščem v okviru postopkov za izdajo začasnih odredb ali postopkov v glavni stvari. Tudi arbitri lahko odredijo začasne ukrepe (člen 1696 zakonika o sodiščih).

V nujnih primerih predsednik sodišča prve stopnje izda začasno izvršljivo sodbo v vseh zadevah, ki po zakonu niso izven pristojnosti sodišč (člen 584(1) zakonika o sodiščih). „Začasna izvršljivost“ pomeni, da je sodba samo začasna in nima dokončnih in nepreklicnih učinkov. Tudi predsednika gospodarskega in delovnega sodišča lahko izdajo začasno izvršljive sodbe v nujnih zadevah, če so v njuni pristojnosti.

Sodba v postopkih začasnega zavarovanja ne prejudicira odločitve (v glavni stvari), kar pomeni, da sta pravnomočnost in nemožnost pritožbe samo relativni. Sodnik, ki sodi v glavni stvari, takšni sodbi ni zavezan, kar pomeni, da lahko sodnik v postopkih začasnega zavarovanja odredi samo začasne ukrepe.

V postopku razveze zakonske zveze lahko na primer predsednik sodišča prve stopnje odredi začasne ukrepe, ki se nanašajo na osebe, premoženje ter preživljanje zakonca in njunih otrok (člen 1280(1) zakonika o sodiščih).

Sodni izvršitelj nasprotno stranko obvesti o odrejenih ukrepih in jo pozove, naj jih upošteva, če je treba tudi z grožnjo policije in/ali z izrekom sodne globe.

Takse za sodne izvršitelje določa kraljeva uredba z dne 30. novembra 1976 (Uradni list Belgije z dne 8. februarja 1977 („Moniteur belge/Belgisch Staatsblad“)).

Med sojenjem na sodišču prve stopnje v zadevah prenehanja partnerske zveze je sodnik mirovnega sodišča pooblaščen odrediti začasne ukrepe za čas, ko zakonca ali partnerja, ki živita v pravno priznani življenjski skupnosti, še živita skupaj. Ti ukrepi se lahko nanašajo na primer na družinski dom, otroke ali premoženje otrok. Ti ukrepi so samo začasne narave in ne veljajo več, ko skupno življenje preneha. Poročeni pari pa na ta način ne morejo izpeljati postopkov razveze zakonske zveze. Dokončna razveza zakonske zveze mora biti opravljena pred sodiščem prve stopnje.

D. Začasna izvršba

Sodba predstavlja izvršilni naslov. Dokler ne postane pravnomočna, je ni mogoče izvršiti. Izvršba se odloži zaradi okoliščine, da je mogoče vložiti ugovor ali sprožiti pritožbeni postopek, ne odloži pa je možnost pritožbe zaradi napačne uporabe prava na kasacijskem sodišču (člen 1397 zakonika o sodiščih).

Sodnik, ki izda pravnomočno sodbo, lahko dovoli njeno začasno izvršbo, razen v primerih, prepovedanih z zakonom (člen 1398 zakonika o sodiščih). Takšni primeri so razveza zakonske zveze, prenehanje življenjske skupnosti, nasprotovanje zakonski zvezi in njena razveljavitev. Če se s sodno odločbo odredi samo plačilo določenega zneska, ki je nižji od 2 500 EUR, začasna izvršba ni mogoča (člen 1399 zakonika o sodiščih).

Če je začasna izvršba mogoča, se nadaljuje na tveganje tožnika. Sodišče ima v teh primerih možnost pogojiti izvršljivost odločbe s tem, da zahteva varščino od tožnika (člen 1400(1) zakonika o sodiščih). Tožnik lahko zahteva izvršbo, vendar pa mora položiti določen znesek ali bančno garancijo v depozitni in konsignacijski urad ali zagotoviti bančno garancijo. Mogoče je namreč, da bo sodba na podlagi pritožbe spremenjena in da bo stranka, zoper katero je bila izvedena začasna izvršba, upravičena do odškodnine.

2.2 Glavni pogoji

A. Preventivni zaseg

Preventivni zaseg je mogoč samo v nujnih primerih in če je znesek dolga nesporen, fiksni in zapadel.

Nujnost pomeni, da je plačilna sposobnost dolžnika negotova, zaradi česar so ogrožene možnosti upnika, da bo poplačan iz premoženja dolžnika.

Preventivni zaseg se ne uporablja samo kot sredstvo pritiska, ampak je dopusten tudi v primerih, kadar je finančni položaj dolžnika objektivno negotov.

Nujnost mora biti podana v času izvedbe zasega in v času, ko sodnik odloča o njem.

Zahtevek vlagatelja mora biti nesporen, kar pomeni, da mora biti zadostno obrazložen, in ne smejo obstajati nobeni utemeljeni razlogi za njegovo izpodbijanje. Zahtevek mora biti tudi fiksni. Znesek dolga je moral biti določen ali vsaj določljiv na podlagi predhodne ocene. Če natančen znesek dolga še ni bil določen, ga oceni sodnik v postopkih zasega. Končno, dolg mora biti zapadel; upnik mora biti upravičen zahtevati izpolnitev zahtevka. Člen 1415 zakonika o sodiščih natančneje opredeljuje to zahtevo, in sicer da so za začasni zaseg primerni tudi zahtevki, ki se nanašajo na prihodnje redne dohodke (preživnino, najemnine, obresti itd.), in celo začasni in potencialni zahtevki.

B. Sekvestracija

Sodišče lahko odredi sodno sekvestracijo za premično premoženje, za katerega je bil odrejen zaseg, za premično in nepremično premoženje, katerega lastništvo je predmet spora med osebami, ali za stvari, ki jih je predlagal dolžnik za poravnavo dolga (člen 1961 civilnega zakonika). Na splošno se to nanaša na položaj, v katerem okoliščine zadeve upravičujejo uporabo sekvestracije kot oblike ukrepa zavarovanja za zagotovitev ohranitve stvari v izvirnem stanju, ne da bi to kakor koli prejudiciralo končno odločitev v zadevi. Nujnost ni pomembna. Vendar pa se bo moral sodnik držati določene mere skrbnosti, ko bo odredil sekvestracijo, saj gre za resen in izjemen ukrep, ki je dovoljen samo, če obstajajo dovolj dobri razlogi zanj.

C. Začasni ukrepi

Zadeva se lahko obravnava v okviru postopkov začasnega zavarovanja samo, kadar je tako nujna, da bi se tožniku, če se ne bi našla takojšnja rešitev, povzročila določena škoda ali bi se znašel v veliki stiski. Nujnost zadeve je tako ena od glavnih zahtev, ki so potrebne za postopke začasnega zavarovanja. Tudi začasni ukrepi v postopkih odločanja o glavni stvari morajo biti nujni. Zato se ti ukrepi, ki jih je mogoče zahtevati pred mirovnim sodiščem, imenujejo „nujni začasni ukrepi“.

D. Začasna izvršba

Merilo, ki ga sodišča upoštevajo pri odločanju, ali bodo dovolila začasno izvršbo ali ne, se nanaša na tožnikovo tveganje, da bo izvršba sodbe po nepotrebnem odložena ali jo bo ovirala nasprotna stranka. Če nasprotna stranka vložijo ugovor ali sproži postopek s pritožbo samo zato, da bi ovirala izvršbo, bo to zadosten razlog, da se od sodišča, ki je izdalo sodbo, zahteva začasna izvršitev sodbe. V nekaterih primerih pa je začasna izvršba prepovedana (glej predhodno besedilo).

3 Cilj in predmet takih ukrepov

3.1 Katere vrste premoženja so lahko predmet takih ukrepov?

A. Preventivni zaseg

Vse vrste premoženja (premično, nepremično in nematerialno) so primerne za zaseg. Vendar pa nekaterih vrst premoženja ni mogoče zaseči (ali jih je mogoče zaseči samo delno). Neprimernost za zaseg je določena z zakonom, izhaja iz narave premoženja ali iz razmerja med premoženjem in dolžnikom.

Seznam premoženja, ki ga ni mogoče zaseči, je naveden v členu 1408 zakonika o sodiščih. Ta seznam torej vključuje premoženje, ki je nujno za zadovoljevanje osnovnih potreb dolžnika, stvari, ki jih potrebuje za svoje poklicno usposabljanje ali usposabljanje njegovih otrok, opremo, ki jo dolžnik potrebuje za opravljanje poklica, hrano in gorivo ter stvari, potrebne za verske obrede. Člen 1410(2) zakonika o sodiščih obsega denarne povzetke zneskov, ki so izvzeti iz zasega. To so preživnine in minimalni dohodki.

Plače dolžnika in drugi primerljivi dohodki so samo delno primerni za zaseg. Ti zneski so določeni v členu 1409(1) zakonika o sodiščih in se vsako leto prilagajajo s kraljevo uredbo, ki upošteva indeks cen življenjskih potrebščin. Člen 1410(1) zakonika o sodiščih razširja obseg uporabe zneskov, ki so delno primerni za zaseg, na dohodke, kot so preživnine, pokojnine, nadomestila za brezposelnost, odškodnine zaradi nezgod pri delu ali invalidnine.

Premoženje, ki je primerno za zaseg, bo opredelil sodni izvršitelj v uradnem seznamu in pri tem upošteval morebitno poznejšo prodajo, razen če lahko sodni izvršitelj doseže sporazum z upnikom. Razpolaganje s predmeti, ki jih je sodni izvršitelj popisal, ali njihovo skrivanje je strogo prepovedano in pomeni kaznivo dejanje.

B. Sekvestracija

Sodišče lahko odredi sodno sekvestracijo za premično premoženje, za katerega je bil odrejen zaseg, za premično ali nepremično premoženje, katerega lastništvo je predmet spora med dvema ali več osebami, in za stvari, ki jih je dolžnik ponudil, da bi poravnal dolg (člen 1961 civilnega zakonika).

C. Začasni ukrepi

V vseh vrstah zadev so možni postopki začasnega zavarovanja. Predsednik sodišča prve stopnje je pristojen za obravnavanje vseh vrst zasebnih sporov, ki spadajo v civilno pravo. Spore s področja delovnega ali gospodarskega prava je treba sprožiti pred predsednikom delovnega ali gospodarskega sodišča.

V primerih prenehanja razmerja je za izdajo začasnih ukrepov pristojen sodnik mirovnega sodišča ob upoštevanju skupnega trajanja življenjske skupnosti. Ti ukrepi se lahko nanašajo na primer na družinski dom, otroke ali premoženje otrok. Ta določba velja samo za poročene pare (člen 223(1) civilnega zakonika) in pravno priznane zunajzakonske partnerje (člen 1479(1) civilnega zakonika), ne pa tudi za osebe, ki živijo v dejanski zunajzakonski zvezi.

D. Začasna izvršba

Načeloma so vse sodbe primerne za začasno izvršbo, če jo odredi sodnik, razen če je začasna izvršba zakonsko prepovedana (člen 1398 zakonika o sodiščih). Takšni primeri so razveza zakonske zveze, prenehanje življenjske skupnosti, nasprotovanje zakonski zvezi in njena razveljavitev. Tudi sodna odločba, ki prisoja znesek nižji od 2 500 EUR, ni primerna za začasno izvršbo (člen 1399 zakonika o sodiščih).

3.2 Kakšni so učinki takih ukrepov?

A. Preventivni zaseg

Lastnik zadevnega premoženja ne izgubi lastninske pravice in pravice do uživanja (uporabe, oddaje v najem, donosov, uživanja sadov itd.) stvari, ki so pod začasnim zasegom. Edina omejitev je, da lastnik zaseženih stvari ne sme prodati ali obremeniti s hipoteko. Okoliščina, da dolžnik nima pravice razpolagati z zadevnimi stvarmi pomeni, da so vsa dolžnikova dejanja, ki so v nasprotju z dejstvom, da nima pravice razpolaganja, še vedno veljavna, ne učinkujejo pa proti upniku po sodbi. Od upnika se zato ne zahteva, da upošteva ta dejanja in lahko ravna, kot da jih ni bilo.

B. Sekvestracija

Sekvestracija, tako kot vsaka druga oblika sodnega zavarovanja, pomeni, da se dejanska posest stvari prenese na skrbnika. Ta lahko opravlja samo dejanja za ohranitev zadevnih stvari.

C. Začasni ukrepi

Ni podatkov.

D. Začasna izvršba

Začasna izvršba pomeni, da se sodbo izvrši kljub možnosti, da bo v postopku s pritožbo ali ugovorom spremenjena. Vložnik zahteve za začasno izvršbo nosi z njo povezano tveganje (glej predhodno besedilo).

3.3 Kakšna je veljavnost takih ukrepov?

A. Preventivni zaseg

Preventivni zaseg je omejen in načeloma velja tri leta. Sodnik v postopkih zasega pa lahko določi krajši rok veljavnosti. Zaseg se lahko obnovi, dokler prvotni rok še vedno teče. Obnova – ki dejansko pomeni podaljšanje veljavnega roka – je dovoljena, kadar zanjo obstajajo utemeljeni razlogi in še vedno obstaja element nujnosti.

B. Sekvestracija

Zakonodaja v zvezi s sekvestracijo ne določa časovnih omejitev. Če ni več nobenega tveganja, da stvari ne bo mogoče ohraniti v prvotnem stanju, in je mogoče sklepati, da se bo našla dokončna rešitev bo sekvestracija odpravljena.

C. Začasni ukrepi

Zakonodaja ne določa natančno roka veljavnosti začasnih ukrepov. Pravnomočna sodba v zadevi lahko potrdi ali odpravi izdane začasne ukrepe.

Nujničasni ukrepi, ki jih odredi mirovno sodišče, nehajo veljati, če so bili sproženi postopki razveze zakonske zveze. Od te točke dalje bo pristojno sodišče prve stopnje in bo začasne ukrepe mogoče predlagati predsedniku tega sodišča.

D. Začasna izvršba

Ni podatkov.

4 Ali se je zoper ukrep mogoče pritožiti?

A. Preventivni zaseg

Kadar sodnik v postopkih zasega zavrne odredbo preventivnega zasega, se lahko stranka, ki zaseg zahteva, na sodno odločbo pritoži, in sicer en mesec po njeni razglasitvi (člena 1419(1) in 1031 zakonika o sodiščih). Zadeva bo obravnavana enako, kot je bila, ko je bila vložena pred prvotnega sodnika, sodbo pa bo izdal predobravnavni senat („chambre du conseil/raadkamer“). Kadar je odobrena pritožba na zaseg, mora dolžnik, ki nasprotuje zasegu, zadevo predložiti pritožbenemu sodišču s sprožitvijo postopka za ugovor tretjega.

Kadar sodnik v postopkih zasega odobri zaseg, lahko dolžnik ali katera koli druga zainteresirana stranka sproži postopke za ugovor tretjega zoper sodno odločbo (člen 1419 zakonika o sodiščih). Postopek za ugovor tretjega mora biti sprožen v enem mesecu od dne, ko je bila sodna odločba, ki dovoljuje zaseg, vročena in ga bo vodil sodnik, ki je izdal izpodbijano odločbo (člen 1125 zakonika o sodiščih). Postopki za ugovor tretjega nimajo odložnega učinka, razen če sodnik v postopkih zasega dovoli odložitev izvršitve.

B. Sekvestracija

V primeru sekvestracije, dogovorjene med strankama, pritožba ni mogoča.

Sodna sekvestracija ima obliko odločbe sodnika, zoper katero je mogoče vlagati pravna sredstva v skladu z določbami zakonika o sodiščih.

C. Začasni ukrepi

Vsaka stranka, ki jo zadeva odločba, sprejeta v postopkih začasnega zavarovanja, je upravičena do vložitev ugovora ali sprožitve pritožbenega postopka. Pritožbe zoper sodne odločbe predsednika sodišča prve stopnje ali gospodarskega sodišča bodo obravnavane na pritožbenem sodišču. Pritožbe zoper sodne odločbe predsednika delovnega sodišča morajo biti vložene na delovno sodišče.

Kadar so bili postopki sproženi s sodnim pozivom ali prostovoljnim sodelovanjem v postopku, je treba ugovore in pritožbe vložiti v enem mesecu od vročitve sodne odločbe. Kadar je obvestilo o sodni odločbi v obliki sodnega pisanja in je sodna odločba sprejeta na podlagi enostranske vloge, je treba ugovore in pritožbe vložiti v enem mesecu od datuma obvestila o sodni odločbi.

D. Začasna izvršba

Pritožba zoper začasno izvršbo ni mogoča. Sodnik pritožbenega sodišča ne sme v nobenem primeru prepovedati ali odložiti izvršbe sodbe (člen 1402 zakonika o sodiščih).

Zadnja posodobitev: 14/11/2014

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvornika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.